

Després de l'assemblea conjunta del 23 de març

Les reivindicacions del personal de tarda: una prioritat per a la futura Junta de PAS-Funcionari

El passat 23 de març va tenir lloc, per fi, l'esperada i desitjada assemblea de tot el personal de tarda (laborals i funcionaris) convocada per Junta i Comitè.

La mesa de l'assemblea va presentar el document conjunt elaborat per les comissions de la Junta i del Comitè on es recullen els aspectes principals de les reivindicacions plantejades pel personal de tarda.

Sabem que aquest document no recull la totalitat dels temes plantejats pels companys de tarda, però valorem que és un bon punt de partida per treballar conjuntament treballadors i organismes unitaris de representació de la UAB.

En qualsevol cas, voldríem fer les següents consideracions al respecte de tot aquest tema:

1.- El procés que ha desembocat en la elaboració d'aquest document i la celebració d'aquesta assemblea ha de ser considerat com una victòria, gens menyspreable, de tot el moviment d'autoorganització del personal de tarda que, des de fa mesos, ha vingut reunint-se i treballant, de manera autònoma, per defensar els seus justos interessos. Sense la feina i la dedicació d'aquests companys no hauríem arribat a aquesta situació.

2.- Les reivindicacions plantejades a l'esmentat document són importants i tothom ha de tenir molt clar que no serà fàcil aconseguir-les. És molt probable, a més, que no tots els sindicats estiguin disposats a defensar-les a fons; la experiència passada així ho demostra.

3.- Si tenim en compte la valoració anterior, es fa encara més rellevant la necessitat de que el moviment autoorganitzat del personal de tarda continuï treballant com ho ha fet fins ara per assegurar-se que aquells que han de negociar, representants sindicals i universitat, ho facin i, a més, en el sentit dels seus interessos que són, també, els interessos del conjunt de treballadors de la UAB.

4.- Creiem que la clau que pot obrir la porta perquè els treballadors del torn de tarda puguin gaudir dels mateixos drets que els seus companys de matí o de jornada partida, és aconseguir que la universitat reconegui la necessitat de considerar el torn de tarda com un torn de treball a la mateixa "alçada" que els altres, i no com un torn de serveis mínims permanents que cal cobrir. Aquesta idea la han expressada molts

companys de tarda i considerem que és totalment encertada, almenys mentre es valori que la universitat ha de donar un servei complet als seus usuaris, tant als que estudien de matí com als que ho fan de tarda.

5.- L'element principal de les reivindicacions plantejades des d'aquesta òptica no és altre que el torn de tarda compti amb uns recursos humans i directius similars als existents als altres torns. Si som capaços d'aconseguir aquest objectiu, els companys de tarda estaran en disposició de fer efectius els seus drets a la promoció, a la formació, al reconeixement dels seus drets en l'àmbit de la conciliació de la vida laboral i familiar, a unes compensacions econòmiques més justes, etc.

6.- Hi han altres temes que també cal defensar, però és imprescindible fer una anàlisi de prioritats i discernir que és allò principal i que és allò subordinat. Si som capaços de fer-ho i mantenim la mobilització, tindrem més possibilitats d'aconseguir el que pretenem.

7.- Molts companys de tarda van invocar el pla "Concilia" a l'assemblea del dia 23. Hi ha una confessió de fons respecte a la possibilitat d'aplicació d'aquest pla a la nostra realitat laboral, que convé aclarir:

a.- De moment, el pla "Concilia" s'aplica únicament a l'administració central de l'estat.

Restem a l'espera de la normativa específica per l'administració pública catalana que en el seu moment haurà de concretar la Generalitat de Catalunya.

b.- En qualsevol cas, i com que a l'administració general de l'estat no existeix el torn de tarda, el pla "Concilia" no fa cap efecte respecte a com podrien gaudir dels seus beneficis els funcionaris que treballen per la tarda.

Ens agradaria que aquestes valoracions contribuïssin a animar als companys de tarda a continuar la seva lluita en la que ens tindran, sempre, al seu costat.

Un altre sindicalisme a la UAB?

Als darrers anys, estem assistint a Catalunya i a la resta de l'estat a una progressiva desmobilització social que es tradueix en una baixa participació en els afers col·lectius. Aquest fet és extrapolable, també, a l'àmbit laboral. Com a mostra d'això a Espanya la sindicació és inferior al 10% dels treballadors, un dels percentatges més baixos dels països europeus. Aquesta realitat queda reflectida a totes les empreses i evidentment a la UAB no és diferent.

Si les raons d'aquesta desmobilització social són multifactorials, les que generen la poca participació en els afers laborals a la UAB clarament són diverses. Sense voler ser exhaustius podríem citar entre d'altres raons:

- Visió que els treballadors de la funció pública ja ensen prou bé
- Pensament que a la feina s'ha d'actuar individualment i solucionar-se un mateix els problemes
- Remissió a significar-se en els afers laborals i col·lectius per possibles represàlies
- No sentir-se implicat ni representat pels sindicats a la UAB
- No sentir-se a gust amb el sindicalisme que es practica a la UAB.

Des del CAU hem de manifestar que sent cert que els treballadors de la funció pública tenim unes condicions laborals millors a altres col·lectius també ho és que aquestes millors laborals s'han aconseguit gràcies a la mobilització i organització dels treballadors públics, conquerides principalment a partir de l'arribada de la democràcia i que estan sent amenaçades als darrers anys.

Sent necessari la defensa individual dels interessos de cadascú, creiem que és més positiu, solidari i útil defensar-los col·lectivament encara que significar-se sindicalment a la UAB fora de les línies oficialistes pugui ser mal vist en algunes circumstàncies.

Podem acceptar que les organitzacions sindicals que desenvolupem la nostra tasca a la UAB en ocasions no estem prou atentes a les reivindicacions i/o inquietuds dels treballadors, provocant aquesta pèrdua de complexitat entre uns i altres que es manifesta en una desafecció al seguiment de la tasca que porten endavant els òrgans unitaris de representació (junta de personal i comitè d'empresa).

També és cert que totes les organitzacions sindicals patim una greu dificultat per trobar companyes

disposats a implicar-se en les tasques sindicals i així ens debilita progressivament.

Entenem perfectament als companys i companyes que no se senten a gust amb el sindicalisme que es fa a la UAB, nosaltres tampoc ens sentim a gust i des de la nostra pràctica sindical i la nostra representació, encara minoritària als òrgans de representació sindical, treballarem per un sindicalisme diferent a la UAB.

Des del CAU estem convençuts que cal defensar col·lectivament les nostres condicions laborals dels atacs que sovintegen cada vegada més i us animem a que participeu d'aquesta defensa.

Des del CAU us encoratgem a que us organitzeu i siguem protagonistes i agents principals del sindicalisme a la UAB.

Des del CAU us animem a que us integreu a les seccions sindicals de la UAB i les feu més plenes, més democràtiques, més participatives.

Des del CAU estem amb vosaltres en combatre aquest sindicalisme de gestoria i serveis que no permet la participació i el protagonisme dels treballadors, aquest sindicalisme de professionals que es creuen per sobre del col·lectiu al que representen, aquest sindicalisme institucional que coopteja constantment amb l'empresa i signa acords irreversibles o sota mínims, aquest sindicalisme que en comptes d'aplaudir i recolzar l'autoorganització dels treballadors la frena i aïlla, aquest sindicalisme que no convoca assemblees decisòries sinó únicament assemblees informatives que serveixen únicament per plebiscitar els acords que s'han pactat amb l'empresa prèviament.

Canviar aquesta realitat no serà possible sense una més àmplia implicació dels treballadors i el seu protagonisme en els afers sindicals de la UAB.

Si creieu que un altre sindicalisme és necessari a la UAB i esteu disposats a actuar, encara que sigui modestament, per fer-ho possible, podeu contactar amb nosaltres

Expedient disciplinari als denunciants d'assetjament laboral.

L'últim incident

Segons les nostres fonts d'informació, l'últim incident es va produir quan els dos treballadors expedientats tornaven de la seva pausa descans. Segons l'actual Comitè Col·lectiu els treballadors disposen del dret a un descans de 30' durant la seva jornada laboral, un descans que els treballadors del servei consideren molt important ja que, la majoria, fan horaris intensos de 7h en una activitat que requereix un gran nivell de concentració.

En tenir del descans el cap del servei els va acusar d'haver abandonat els seu lloc de treball i, segons les nostres fonts, els va amenaçar d'haver-los fet fotografies que demostraven el seu abandonament.

Els expedientats varen escriure una carta al rector de la UAB posant-lo en coneixement dels fets i sol·licitant la seva intervenció per a garantir el seu dret a la imatge. Fonts properes al cap de servei asseguren que tot va ser un mal entès i que aquestes fotografies no es varen fer, que es va interpretar malament el terme "ho farem tot enregistrar" que, segons aquestes fonts, va utilitzar el mateix cap.

Malgrat això, la intervenció de gerència s'ha dirigit a expedientar els treballadors ja que segons fonts de gerència varen abandonar el lloc de treball impossibilitant que es desenvolupés l'activitat docent.

Els treballadors asseguren que, abans de la pausa, totes les activitats docents funcionaven sense problemes i de que no hi havia cap altre activitat prevista que requereís els seus serveis en aquella franja horària. Per altre part, havia quedat un altre grup de tècnics de plantilla que, com és habitual, podien fer front a qualsevol emergència.

La gerència de la UAB ha decidit obrir un expedient disciplinari per faltes greus a dos treballadors del PAS de la Fac de C. de la Comunicació que havien denunciat al seu cap directe per assetjament laboral (mobbing). La denúncia és va presentar fa més d'un any i, en aquests moments, es troba pendent de judici al Jutjat Social de Sabadell.

Aquesta treballadora, conjuntament amb d'altres del mateix col·lectiu, han presentat una querel·la conjunta contra el seu cap per assetjament sostingut en el lloc de treball. Els demandants consideren que el procediment d'assetjament va començar en el mateix moment en el que l'imputat va ser nomenat "cap en funcions", ja fa 3 anys, un nomenament que fins ara no s'ha consolidat. Segons els demandants varem acudir als jutjats quan, després de diversos problemes greus, no només en la gestió del servei si no d'una clara i reiterada actitud de persecució laboral i personal cap als membres d'aquest col·lectiu, la administració i la gerència de l'empresa no varem prendre mesures per acabar amb una situació d'enfrontament que s'ha anat dilatant en el temps.

Un cop presentada la demanda en els jutjats, la gerència ha continuat abstenint-se en la intervenció. En aquests temps, no ha pres cap mesura de protecció de les possibles víctimes: no s'ha iniciat cap investigació i s'ha deixat a l'imputat continuar la seva política de gestió del servei de la mateixa manera, una gestió que els demandants consideren d'assetjament greu.

D'un any ençà la situació ha empitjorat encara més, fins a un nivell que les presumptes víctimes consideren "insostenible". Diferents treballadors del servei han patit trastorns de salut greus: ansietats, depressions, pànic... Alguns han necessitat tractaments en centres sanitaris d'urgències amb baixes mèdiques de més de 6 mesos. No obstant, i malgrat l'evident influència de la situació laboral en la salut de les persones, la gerència no ha optat per prendre cap mesura urgent o excepcional per protegir el dret a la salut dels treballadors.

Passat tot aquest temps i a només un mes i mig per a la data de celebració de judici la gerència ha pres la decisió d'obrir expedient disciplinari a dos del demandants, una estranya decisió que aquesta justifica per abandonament del seu lloc de treball durant el període de pausa - descans.

El problema del descans

Des de ja fa temps, els treballadors es queixen de la manca de respecte del cap del servei al seu dret a gaudir de la pausa descans.

Per a evitar enfrontaments, els treballadors de matí (que han de compartir la jornada amb el cap que fa horaris de 9 a 5) ja fa més de dos anys que demanen l'establiment d'uns torns fixes per al descans.

Els treballadors entenen que la pausa, per a ser efectiva, s'hauria de realitzar, aproximadament, a mitja jornada.

Malgrat això, el cap s'ha negat fins ara a presentar uns horaris fixes per a la pausa perquè entén que hi han d'anar "quan poguin".

Els treballadors opinen que, amb aquesta manca de planificació, l'activitat del servei impossibilita a la pràctica poder gaudir amb seguretat del seu dret.

Curiosament, i després de la insistència del Comitè d'Empresa, el cap del servei ha presentat finalment un horari establert per a les pauses descans un dia després de l'anunci dels expedients disciplinaris.

Dimecres, 3 de maig de 2006, a les 13,30 h

Àula 9 de la Facultat de Ciències Polítiques

Assemblea informativa pel PAS de la UAB

Temes a tractar

- 1.- Informació detallada de l'acord de laborabilització de PAS-Funcionari, recentment signat pels sindicats amb representació a la Junta de PAS-F.
- 2.- Xerrada informativa sobre el Llibre Blanc de la Funció Pública a Catalunya i el Estatuto del Empleado Público i la incidència que la immediata reforma normativa sobre la funció pública pot tenir pel PAS (funcionari i laboral) de la UAB.

**Convoca: Col·lectius Assemblearis d'Universitat
(CAU)**